

S E N T I N Ț A

În Numele Legii

19 iunie 2017

or. Edineț

Judecătoria Edineț, sediul Central

Instanța compusă din:

Președinte de ședință, judecător

Prisacari C.

Grefier

Jaloba M.

Cu participarea:

Procurorului

Lungu V., Șevciuc A.

Avocatului

Țurcanu Ig.

Interpretului

Rusnac L.

a judecat în ședință de judecată publică, cauza penală de învinuire a lui

XXXXXXXX, c/p XXXXXXXX, născut la data de XXXXXXXX, originar din s. XXXXXX, r-ul XXXXX și locuitor al s. XXXXXX, r-ul XXXXX, cetățean al RM, de naționalitate moldovean, studii superioare, supus militar, neangajat în câmpul muncii, căsătorit, are 3 copii minori la întreținere, nu deține grad de dizabilitate, fără antecedente penale,

Învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 al. 1) Cod Penal;

Cauza penală pornită la XXXXXXXXXXX și remisă instanței la data de XXXXXXXXXXX;

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța,-

CONSTATĂ:

XXXXXX se învinuiește de faptul că la data de XXXXXXXXXXX, aproximativ pe la orele 10:00 activînd în conformitate cu Ordinul nr. 755 ef din XXXXXXXXXXX, în funcția de șef de post, ofițer superior de sector al Postului de Poliție XXXXX al Sectorului de poliție nr. XXXXX (XXXXXX) al Inspectoratului de Poliție Edineț al IGP al MAI, fiind în virtutea legii persoană publică, fiind obligat conform atribuțiilor de serviciu reglementate de fișa de post aprobată de către Șeful IP Edineț al IGP la data de XXXXXXXXXXX să primească și să înregistreze sesizările, petițiile, alte înștiințări și informații cu privire la infracțiuni, contravenții, incidente și evenimente ce afectează securitatea persoanelor și ordinea publică, de a întreprinde măsuri oportune prevăzute de lege pentru soluționarea lor precum și avînd alte obligațiuni cu privire la descoperirea altor fapte ilegale, contrar prevederilor art. 18 din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din XXXXXXXXXXX unde este reglementat că "poliția apără viața, integritatea corporală, sănătatea și libertatea persoanei, proprietatea privată și publică și alte drepturi legitime ale persoanei și comunității, exercitînd atribuțiile prevăzute la art. 19-23 din lege" intenționat, ca motiv avînd interese manifestate prin avantaje nepatrimoniale și anume de a-și ușura activitatea și de a nu respecta ordinea legală, la adresarea cet. XXXXXX, locuitor al s. XXXXXXX, r-ul XXXXX, pe care nu a înregistrat-o în conformitate cu prevederile legislației în vigoare cu privire la infracțiunea de furt a unor bunuri și anume piese de tractor și unui cîine de rasă care îi aparținea cu drept de proprietate familiei sale, indicînd în paralel și persoana bănuită, a intervenit în favoarea soluționării cererii date în afara cadrului legal prin încercarea aplanării situației de conflict în scopul împăcării victimei și a persoanei vinovete de comiterea infracțiunii date, oferindu-le un termen de împăcare, încercare care a eșuat și care a avut loc pentru a nu fi înregistrată plîngerea în mod legal. La fel, XXXXX se învinuiește de faptul că ulterior, la data de XXXXXXXXXXX, avînd aceeași funcție, activînd în aceeași instituție din cadrul MAI, cu deținerea acelorași obligațiuni de serviciu, cu intenția de a-și ușura activitatea și de a nu respecta ordinea legală, la adresarea repetată a lui XXXXXXX, locuitor al s. XXXXXXX, r-ul XXXXX, cu plîngere scrisă referitor la faptul sustragerii de la el din gospodărie a mai multor bunuri și anume piese de tractor și unui cîine de rasă, care au o valoare materială în urma căruia i s-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 5500 lei, folosind situația de serviciu, prin abuz de serviciu, fiind în virtutea legii obligat să înregistreze în mod corespunzător plîngerea, a inacționat în scopul tănuirii infracțiunii date și despre care a fost informat prin plîngere, nu a înregistrat cererea în modul corespunzător, prin ce nu a respectat prevederile pct. 5 al Instrucțiunii aprobate prin ordinul nr. 12/254/286-0/95 din XXXXXXXXXXX și mai mult ca atît, a deteriorat-o în prezența victimei, astfel acesta fiind lipsit de posibilitatea la moment de a-și repara un prejudiciu considerabil, precum și persoana vinovată rămînînd nesancționată.

Partea acuzării, a încadrat acțiunile sus-menționate ale lui XXXXXXX în prevederile art. 327 al. 1) Cod Penal - *Folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.*

În ședința de judecată inculpatul XXXXXXX vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut și a explicat că într-adevăr

in luna decembrie 2015, activa in calitate de șef de post al postului de poliție XXXXXXXX, sectorului de poliție nr. XXX , XXXXXXX al IP Edineț al IGP al MAI, fiind recent restabilit în funcție.

Cu referire la învinuirea adusă explică că, la data de 15 decembrie 2015 făcea serviciul pe întreg sectorul de poliție XXXXX, respectiv, se afla la Postul de poliție din s. XXXXX. A fost telefonat de către XXXXXXX, șef al sectorului de poliție nr. XX (XXX), al IP Edineț al IGP al MAI, care i-a comunicat că în scurt timp de el se vor apropia careva persoane. Aproximativ în vreo 30 minute, la postul de poliție s-a apropiat un băiat, care ulterior s-a dovedit a fi XXXXXXX, locuitor al s. XXXXX, însoțit de mama sa, comunicându-i că le-au fost furate careva piese de la un agregat agricol. Dînsul le-a comunicat că în timp de 2-3 ore va fi la sediul postului de poliție din s. XXXXX, cerîndu-le să se prezinte anume acolo. După cum și s-au înțeles, în câteva ore s-au revăzut, în aceeași componentă, deja la postul de poliție din s. XXXXXXX, care este amplasat chiar în sediul Primăriei. Susține că XXXXXXX nu avea perfectată vreo careva plîngere sau cerere privitor la fapta de sustragere, comunicându-i verbal că i-au fost furate piese de schimb de la agregatul de încărcare dintr-o gospodărie care aparține familiei sale, dar în care de facto nu locuiau, mai indicînd precum că le-a dispărut și cîinele de rasă, totodată adăugînd că ar presupune ca făptuitor pe vecinul lor, indicîndu-i numele și prenumele. Dînsul imediat l-a telefonat pe respectivul, care s-a dovedit a fi XXXXXXX, și care, la solicitarea sa, în scurt timp s-a prezentat la postul de poliție. Susține că i-a adus la cunoștință lui XXXXX situația, la care ultimul a recunoscut faptul sustragerii cîinelui, însă a negat implicarea sa în sustragerea pieselor. Atunci, dînsul le-a indicat să iasă afară din birou și să discute în mod confidențial însuflîndu-le să ajungă la o împăcare. În scurt timp, toți trei au revenit în biroul său, XXXXXXX spunîndu-i că nu va depune plîngere, deoarece a convenit cu XXXXXXX ca ultimul în mod benevol să restituie paguba pricinuită. Insistă asupra faptului că careva cerere scrisă partea vătămată nu i-a prezentat, nici dînsul nu a scris careva cerere/plîngere din numele lui XXXXX pe cazul furtului. Confirmă că dînsul l-a avertizat pe XXXXXXX că, urmează a clarifica situația și a restitui paguba pricinuită părții vătămate în termen de 2 săptămîni, iar partea vătămată a căzut de acord cu propunerea sa. Ca urmare, cu toții au plecat. Pe cazul dat, alte careva plîngeri, sesizări sau apeluri telefonice din partea lui XXXXXXX nu a primit.

Cu referire la ziua de XXXXXXXXX, indicată de partea acuzării precum că s-ar fi aflat în centrul satului, unde s-ar fi întîlnit cu XXXXXXX și i-ar fi boțit sau rupt plîngerera privitor la infracțiunea de furt, indică că asemenea evenimente nu au avut loc, nu a boțit, nici nu a rupt careva plîngere a lui XXXXXXX, deoarece nici nu l-a văzut în ziua sus-menționată, respectiv, nici nu a avut careva discuții cu ultimul privitor la furtul de piese agricole. Nu se consideră vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, menționînd că este o înscenare întreaga învinuire adusă de partea acuzării, menționînd că anume XXXXXXX, fostul său superior este cel care a pus la cale întreaga farsă, or anume din cauza acestuia anterior a fost eliberat din serviciul MAI, fiind ulterior restabilit în serviciu prin hotărîre a instanței de judecată. În viziunea sa elocvente ar fi și circumstanțele precum că XXXXX, inițial s-ar fi adresat cu cerere la IP Edineț, unde s-a întîlnit nemijlocit cu XXXXXXX, care, a inacționat, or dînsul la fel era obligat să primească plîngerea privitor la furtul comis lui XXXXXXX, însă acesta i-a indicat ultimului să se adreseze cu plîngere la sectorist, adică la sine. Mai mult ca atît, indică că la XXXXXXXXX a acționat omeneste, poate mai puțin conform legii, însă a încercat să aplaneze conflictul în mod pașnic, amiabil, or, din practica sa cunoaște că inițial persoanele se adresează cu plîngere privitor la anumite acțiuni mai puțin legale ale altor consăteni, dînsul înregistrează plîngerea, în baza plîngerii întocmește raport, înregistrează plîngerea în Registrul R-2 al IP Edineț, după care, în scurt timp părțile se împacă, iar dînsul, în virtutea prevederilor legale este obligat de a le chema la postul de poliție spre audiere, precum și a de a întreprinde alte măsuri legale și de a întocmi acte conform instrucțiunii. Ca urmare, în situația din speță, a considerat dînsul, ținînd cont că XXXXXXX a recunoscut practic vina în comiterea infracțiunii comise, de a încerca a soluționa litigiul pe cale amiabilă, fără a înregistra plîngerea în modul corespunzător, mai ținînd cont de faptul că partea vătămată a căzut de acord cu faptul dat. Confirmă că este obligat de a întocmi raport nu doar în baza cererii scrise, dar și a celei verbale a cetățenilor, însă consideră că aceasta nu este pertinent cazului dat, or, partea vătămată benevol și-a retras plîngerea (f.d. 137-139).

Partea vătămată XXXXXXX, în ședință judiciară a explicat că este locuitor al s. XXXXX, r-ul XXXXXXX. Aproximativ la data de 09 sau 10 decembrie 2015 a hotărît să depună o plîngere la sectorist pe motiv că i-a dispărut cîinele de rasă, presupunînd că i-a fost furat, la fel, i-au fost furate piesele de la un agregat de încărcare. A mers la postul de poliție din sat, care se află în incinta primăriei, atribuțiile șefului de post la acel moment fiind exercitate de XXXXX, care nu era pe loc. A aflat numărul de telefon mobil al acestuia de la angajații primăriei, l-a apelat telefonic, la care ultimul i-a comunicat că este după serviciul de noapte, respectiv nu va fi la postul de poliție în acea zi. Ulterior, l-a mai telefonat, dar fără rezultat. A hotărît să meargă la IP Edineț, unde s-a întîlnit, întîmplător cu șeful de sector nr. XXX XXXX, din cadrul căruia care face parte postul de poliție XXXXXXX. Dînsul i-a explicat care este scopul prezentării sale la IP Edineț, menționînd că intenționează să depună plîngere pe faptul sustragerii bunurilor și a cîinelui de rasă din gospodăria ce aparține familiei sale, la care ultimul i-a comunicat că plîngerea urmează s-o depună nemijlocit la șeful de post XXXXXXX. Totodată, anume XXXXXXX i-a comunicat că șeful de post pe nume XXXXXXX la acel moment este de serviciu la sector, în s. XXXXXXX și urmează să se prezinte anume acolo. Dînsul așa a și făcut. S-a deplasat la sectorul de poliție XXXXXXX, din incinta primăriei XXXX, unde într-adevăr l-a găsit pe XXXXXXX. Confirmă că s-a prezentat la poliție împreună cu mama sa, XXXXXXX. Lui XXXXXXX i-a comunicat scopul vizitei iar ca urmare, de către XXXXXXX, a fost scrisă o plîngere/cerere în privința furtului, din numele său, după care, XXXXXXX le-a comunicat ca să vină în 2-3 ore la postul de poliție din s. XXXXXXX. Astfel, la câteva ore s-au întîlnit deja la postul de poliție din s. XXXXX, dînsul între timp i-a spus lui XXXXXXX că ar presupune că vinovat de cele comise s-ar face XXXXXXX, care locuiește chiar în nemijlocita apropiere de gospodăria de unde s-au furat bunurile sale. Ca răspuns, XXXXX imediat l-a telefonat pe XXXXXXX și i-a solicitat a se prezenta la postul de poliție din incinta Primăriei. Acela în scurt timp s-a apropiat, și, fiindu-i comunicată situația, imediat a recunoscut că a furat cîinele, însă a negat că ar fi sustras și piesele de la agregatul de încărcare.

Ca urmare, XXXXXXX, i-a dat înapoi cererea și le-a comunicat ca să hotărască problema benevol în termen de 2 săptămîni, inițiativa venind de fapt de la XXXXXXX. Ca urmare, a luat plîngerea și cu toții au plecat din biroul de serviciu a lui XXXXX. A așteptat 2 săptămîni, însă XXXXX așa și nu a întreprins măsuri de a se împăca cu el și cel mai important de a-i recupera prejudiciul cauzat. Ca urmare, la data de XXXXXXXXX, l-a apelat telefonic pe XXXXXXX și i-a cerut să se întîlnească, ultimul comunicîndu-i că urmează a se prezenta în centrul satului, lângă primărie, unde era amplasat și bradul de Anul Nou. Astfel, s-a întîlnit cu XXXXX, i-a comunicat că insistă de a-i fi primită plîngerea în privința furtului, întinzîndu-i în acest sens cererea scrisă chiar de XXXXX din numele său la data de XXXXXXXXX, la care XXXX a rupt-o chiar în fața sa, iar bucățile de hîrtie le-a pus în buzunar. A doua zi pe faptul dat s-a adresat cu cerere la Procuratura raionului Edineț. Susține că XXXXX a rupt cererea în prezența mamei sale XXXXXXX și a prietenului său, XXXXXXX. Menționează că, în privința lui XXXXXXX totuși a fost intentat dosar penal în baza art. 186 Cod penal, însă cu ultimul s-a împăcat la faza de urmărire penală, imediat ce a fost intentată cauza penală. Careva pretenții de ordin material sau moral față de

XXXXXXXX dînsul nu are (f.d. 113-114);

Martorul XXXX în ședința de judecată a declarat că locuiește în s. XXXXX, r-ul XXXXX și este mama lui XXXXXX. Prin luna decembrie 2015 li s-au furat unele piese de la un agregat de încărcare și un câine de rasă. Pe faptul dat au dorit să depună plîngere la poliție și s-au adresat către sectoristul din s. XXXX, r-ul XXXXXX. L-au găsit pe șeful de post, care era XXXXX la data de 15 decembrie 2015 la postul de poliție din s. XXXX. S-au deplasat acolo, au comunicat lui XXXXX situația, la care ultimul a scris o plîngere din numele fiului. Cu precizie nu își mai amintește dacă cererea a fost scrisă de fiul său XXXXX, sub dictarea lui XXXX, sau chiar nemijlocit a fost scrisă plîngerea de către XXXX. Scriind această cerere, dîșii au comunicat că presupun precum că făptuitor ar fi XXXXXX, un vecin de-al lor. XXXX le-a indicat atunci să se prezinte în vreo cîteva ore la postul de poliție din s. XXXXXX. Dîșii așa și au făcut. Aflîndu-se în biroul lui XXXXXXXX din incinta primăriei XXXXXXXX, r-ul XXXXX, ultimul în mod personal l-a apelat telefonic de XXXXXX și i-a cerut ca acesta să se prezinte la primărie. În scurt timp ultimul a venit, respectiv i-a fost comunicat despre plîngerea depusă de către dîșii și l-a întrebat dacă recunoaște faptul sustragerilor, ultimul recunoscînd doar parțial fapta de furt. După aceasta, XXXX le-a comunicat că în 2 săptămîni să rezolve situația pașnic, returnîndu-i fiului său, XXXXXX cererea scrisă. Ultimul a luat-o și au plecat. Au așteptat ca în timp de 2 săptămîni XXXXX să le restituie prejudiciul, însă n-a fost să fie, motiv din care, la data de XXXXXXXXXX, spre seară, l-au telefonat pe șeful de post, XXXXXXXX, mai concret fiul l-a telefonat și i-a cerut să se întîlnească. XXXXX le-a comunicat să se apropie de bradul de Anul Nou, care era instalat în centrul satului, mai concret lîngă casa de nunți. Au plecat într-acolo și s-au întîlnit cu XXXXX. Dîșii i-au comunicat că nu au soluționat conflictul cu XXXXX și doresc ba chiar insistă să depună cererea scrisă anterior, la data de XXXXXXXXXX, la care, XXXXXX le-a luat cererea și în prezența lor a boțit-o sau chiar rupt-o și a pus-o în buzunar. Nu își mai amintește dacă XXXXX le-a comunicat ceva în acea seară. A doua zi au plecat la Procuratura raionului Edineț și au depus plîngere pe respectivele acțiuni ale șefului de post, XXXXX (f.d. 128-129).

Martorul XXXXXXXX în ședința de judecată a menționat că locuiește în s. XXXX, r-ul XXXXX. Prin luna decembrie 2015, posibil la data de 15, a fost chemat de către șeful de post, XXXXX, la postul de poliție din incinta primăriei s. XXXXXXXX. La momentul cînd s-a prezentat, în birou se afla XXXXXX cu mama sa, XXXXXXXX. Șeful de post XXXXX i-a comunicat că în privința sa este depusă o cerere pe faptul că ar fi sustras careva piese de la un agregat ce aparține lui XXXXXXXX, la fel că i-a dispărut ultimului cîinele de rasă, fapte care presupune că le-ar fi comis dînsul. A recunoscut imediat că a furat cîinele și l-a mîncat, însă cît privește piesele de la agregat, a refuzat a recunoaște că le-ar fi furat. Atunci XXXXXX le-a indicat să hotărască problema în 2 săptămîni, mai concret, i-a indicat dînsului să restituie paguba părților vătămate. Confirmă că nu au hotărît problema în 2 săptămîni, ci ulterior, cu mult mai tîrziu. Cu referire la cerere menționează că doar i s-a comunicat că există, personal n-a văzut-o, nimeni nu i-a arătat-o (f.d. 130).

Martorul XXXXX în ședință judiciară a menționat că la data de 29 sau 30 decembrie 2015, în centrul s. XXXXX, lîngă bradul de Anul Nou, era concert/discotecă, fiind prezentă foarte multă lume. Și dînsul a mers la manifestație. Acolo s-a întîlnit cu XXXXXX care este un prieten de-al său, care era însoțit de mama sa. Din spusele acestuia a aflat că ar fi venit să se întîlnească cu șeful de post, XXXXXX, pentru a-i înmîna o cerere pe faptul sustragerii unor bunuri din gospodărie. Dînsul îl cunoaște pe XXXXXXXX, sunt în relații bune. Astfel, susține că a fost martor ocular al momentului în care XXXXXX n i-a înmînat cererea despre care ultimul i-a vorbit, însă XXXXXX a luat-o în mîină și a boțit-o. Presupuse că XXXXX era în uniformă de serviciu, deoarece se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de menținere a ordinii publice în cadrul manifestației organizate în legătură cu sărbătoarea Anului Nou (f.d. 127).

Întru susținerea învinuirii aduse acuzatorul de stat a prezentat și următoarele probe și anume: Informația oferită de IP Edineț cu nr. 399 la data de XXXXXXXXXX; Ordinul nr. 755 ef din data de XXXXXXXXXX emis de IGP al MAI; Fișa de post pentru șeful de post, ofițer superior de sector al Postului de Poliție XXXX al Sectorului de poliție nr. XXX (XXXX) al Inspectoratului de Poliție Edineț al IGP al MAI; Proces-verbal de ridicare din data de XXXXXXXXXX prin care, din dosarul de control al cauzei penale nr. 2016140199 au fost ridicate documente și anume: Ordonanță de pornire a urmăririi penale din data de XXXXXXXXXX; Ordonanță din data XXXXXXXXXX de punere sub învinuire a lui XXXXXX; Ordonanță din data de XXXXXXXXXX de încetare a urmăririi penale.

Examinînd materialele dosarului, apreciînd probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată conchide că, organul de urmărire penală neprobat și pripit a încadrat acțiunile ca fiind cu o gravitate mai sporită și care s-ar cuprinde în elementele constitutive ale infracțiunii de abuz de serviciu, or, în opinia instanței de judecată, acțiunile comise de către XXXXXX în cadrul activității de serviciu, au o gravitate mai redusă decât infracțiunea, fiind corespunzătoare contravenției de abuz de serviciu conform prevederilor art. 312 din Codul Contravențional, reieșind din următoarele temeuri.

În ședința de judecată s-a constatat că XXXXXX, activînd în funcția de șef de post, ofițer superior de sector al Postului de Poliție XXXXXXXX al Sectorului de poliție nr. XXX (XXXXXX) al Inspectoratului de Poliție Edineț al IGP al MAI, fiind în virtutea legii persoană publică, fiind obligat conform atribuțiilor de serviciu reglementate de fișa de post aprobată de către Șeful IP Edineț al IGP la data de XXXXXXXXXX, intenționat, avînd ca motiv interese manifestate prin avantaje nepatrimoniale și anume de a-și ușura activitatea și de a nu respecta ordinea legală, la adresarea cet. XXXXX, locuitor al s. XXXXXXXX, r-ul XXXXX, pe care nu a înregistrat-o în conformitate cu prevederile legislației în vigoare cu privire la infracțiunea de furt a unor bunuri și anume piese de tractor și unui câine de rasă care îi aparținea cu drept de proprietate familiei sale, indicînd în paralel și persoana bănuită, a intervenit în favoarea soluționării cererii date în afara cadrului legal prin încercarea aplanării situației de conflict în scopul împăcării victimei și a persoanei vinovete de comiterea infracțiunii date, oferindu-le un termen de împăcare, încercarea care a eșuat și care a avut loc pentru a nu fi înregistrată plîngerea în mod legal.

Ulterior, la data de XXXXXXXXXX, XXXXXX, avînd aceeași funcție, activînd în aceeași instituție din cadrul MAI și deținînd aceleași obligațiuni de serviciu, cu intenția de a-și ușura activitatea și de a nu respecta ordinea legală, la adresarea repetată a lui XXXXXXXX, locuitor al s. XXXX, r-ul XXXXXXXX, cu plîngere scrisă referitor la faptul sustragerii de la el din gospodărie a mai multor bunuri și anume piese de tractor și unui câine de rasă, care au o valoare materială în urma căruia i s-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 5500 lei, folosind situația de serviciu, prin abuz de serviciu, fiind în virtutea legii obligat să înregistreze în mod corespunzător plîngerea, a inacționat în scopul tănuirii infracțiunii date și despre care a fost informat prin plîngere, nu a înregistrat cererea în modul corespunzător, prin ce nu a respectat prevederile pct. 5 al Instrucțiunii aprobate prin ordinul nr. 12/254/286-0/95 din XXXXXXXXXX și mai mult ca atît, a deteriorat-o în prezenta victimei, urmînd ca doar ulterior, în cadrul examinării cauzei penale intentate la plîngerea lui

XXXXXX, ultimul să-și recupereze prejudiciul astfel cauzat.

Reieșind din circumstanțele de fapt stabilite și referindu-le la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră că, vina lui XXXXXX în comiterea contravenției prevăzută de art. 312 din Codul contravențional, concomitent cu declarațiile părții vătămate și ale martorilor audiați în ședința de judecată este demonstrată integral prin materialele cauzei penale, administrate și cercetate în cadrul ședinței judecătorești în ordinea art. 373 Cod de Procedură Penală și anume:

-Informația oferită de IP Edineț cu nr. 399 la data de XXXXXXXXXX din care rezultă că în perioada lunilor noiembrie-decembrie 2015 în IP Edineț careva petiții de la locuitorul s. XXXXXX, r-ul XXXXXXX, XXXXXXX nu au fost înregistrate (f.d. 14);

-Ordinul nr. 62ef din data de XXXXXXXXXX emis de IGP al MAI cu privire la sancționarea disciplinară a șefului de post, ofițer superior de sector al Postului de poliție XXXX, al sectorului de poliție nr. XXX (XXX) al IP Edineț al IGP al MAI, căpitan de poliție XXXXX prin care ultimului i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară – concedierea din cadrul poliției (f.d. 25-27);

-Ordinul nr. 755 ef din data de XXXXXXXXXX emis de IGP al MAI prin care XXXXXX a fost repus în funcția de șef de post, ofițer superior de sector al Postului de Poliție XXXX al Sectorului de Poliție nr. XXX (XXXX) al Inspectoratului de Poliție Edineț al IGP al MAI (f.d. 39-40);

- Fișa de post pentru șeful de post, ofițer superior de sector al Postului de Poliție XXXXX al Sectorului de poliție nr. XXX (XXXXXX) al Inspectoratului de Poliție Edineț al IGP al MAI, aprobată de către Șeful IP Edineț al IGP al MAI la data de XXXXXXXXXX, din care rezultă că funcția dată este funcție publică, iar titularul ei este persoană publică, fiind obligat conform atribuțiilor de serviciu să primească și să înregistreze sesizările, petițiile, alte înștiințări și informații cu privire la infracțiuni, contravenții, incidente și evenimente ce afectează securitatea persoanelor și ordinea publică, de a întreprinde măsuri oportune prevăzute de lege pentru soluționarea lor avînd și alte obligațiuni cu privire la descoperirea altor fapte ilegale (f.d. 41-48);

-Proces-verbal de ridicare din data de XXXXXXXXXX prin care, din dosarul de control al cauzei penale nr. 2016140199 au fost ridicate documente și anume: ordonanță de pornire a urmăririi penale din data de XXXXXXXXXX; Ordonanță din data XXXXXXXXXX de punere sub învinuire a lui XXXXXX; Ordonanță din data de XXXXXXXXXX de încetare a urmăririi penale (f.d. 71-72);

-Ordonanță de pornire a urmăririi penale din data de XXXXXXXXXX pe faptul de furt, intentat în baza plîngerii lui XXXXXXX, locuitor al s. XXXXXXX, r-ul XXXXXXX, conform indicilor infracțiunii prevăzute de art. 186 Cod Penal pe faptul sustragerii de la XXXXXXX a pieselor agricole și a cîinelui de rasă, cu cauzarea unui prejudiciu considerabil în mărime de 5500 lei (f.d. 73);

-Ordonanță din data XXXXXXXXXX de punere sub învinuire a lui XXXXXXX pe faptul sustragerii pieselor agricole și a cîinelui de rasă ce aparțin lui XXXXXX, prin ce i-a fost cauzat ultimului un prejudiciu considerabil în mărime de 5500 lei (f.d. 75) ;

-Ordonanță din data de XXXXXXXXXX de încetare a urmăririi penale în legătură cu împăcarea părților pe cazul infracțiunii de furt comis de XXX la data de XXXXXXXXXX cînd ultimul a sustras, de la XXXX piese agricole și un cîine de rasă, cauzînd părții vătămate un prejudiciu considerabil în mărime de 5500 lei (f.d. 76-77).

Astfel, XXXXXX, a săvârșit acțiuni folosind intenționat situația de serviciu într-un mod care contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, manifestate prin săvîrșirea unor acțiuni de tănuire a cererii părții vătămate XXXXXX și neînregistrarea, în modul corespunzător a cererii acestuia privitor la comiterea infracțiunii de furt, prin ce, la acel moment l-a lipsit pe ultimul de posibilitatea de a-și repara prejudiciul material pretins a-i fi cauzat, acțiuni făcute în scopul ușurării activității sale și de nu respecta ordinea și procedura legală, fapta însă neconstituind infracțiune, adică a comis contravenția prevăzută de art. 312 din Codul Contravențional, după indicii - *abuzul de serviciu adică folosirea intenționată a situației de serviciu într-un mod care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.*

În conformitate cu prevederile art. 458 al. 1) Cod Contravențional, „ *examinînd cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei*”.

În contextul cerințelor de drept, raportate la cele de fapt dezvăluite supra, instanța de judecată consideră că, organul de urmărire penală nu a avut suficiente temeiuri de fapt pentru a încadra acțiunile lui XXXXXXX ca fiind abuz de serviciu în sensul normei art. 327 al. 1) Cod Penal.

Or, instanța de judecată consideră că, organul de urmărire penală nu a demonstrat nemijlocit existența prejudiciului cauzat părții vătămate XXXXXXX în urma acțiunilor lui XXXXXXX or, în ședința de judecată partea vătămată a indicat expres la lipsa cărorva pretenții atît de ordin material cît și de ordin moral față de XXXXXX.

Or, acuzatorul de stat a reținut în acțiunile inculpatului XXXX, un abuz de serviciu, avînd ca consecință o cauzare de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor legale ale persoanelor fizice, la caz părții vătămate XXXXXXX, daune care în ședința de judecată nu au fost constatate, or însuși partea vătămată a indicat la lipsa lor față de inculpatul XXXXXXX.

Ca urmare, ține să menționeze instanța că anume consecințele prejudiciabile constituie acel element după care urmează a fi făcută calificarea (încadrarea juridică) a faptei de abuz de serviciu, fie conform infracțiunii prevăzută de art. 327 Cod Penal, fie conform contravenției prevăzută de art. 312 Cod Contravențional.

La capitolul dat, instanța de judecată consideră că, acțiunile lui XXXXX nu au adus o atingere sporită intereselor publice sau

La capitolul dat, instanța de judecată consideră că, acțiunile lui XXXXXX nu au adus o atingere spornică intereselor publice sau nemijlocit autorității și imaginii poliției astfel încât fapta acestuia să fie pasibilă răspunderii penale, însă, totuși, acțiunile acestuia au fost realizate prin neînregistrarea în mod corepunzător a cererii lui XXXXXX pe faptul comiterii sustragerii bunurilor sale, ținând cont că potrivit atribuțiilor legale acesta era obligat de a primi astfel de cereri/petiții și de a le înregistra în modul corespunzător, urmînd să întreprindă imediat și acțiuni de identificare a persoanelor care au comis faptele ilegale denunțate.

Astfel, fapta reținută în acțiunile lui XXXXXX din data de XXXXXXXXXX, în continuitatea lor la data de XXXXXXXXXX constituie fără echivoc un abuz de serviciu în sensul normei art. 312 din Codul Contravențional, or, potrivit acestor prevederi legale, este pasibilă de sancțiune contravențională persoana care a folosit intenționat situația de serviciu într-un mod care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

La caz, acuzatorul de stat nu a supus nici într-un fel probei faptul că, acțiunile inculpatului XXXXXX întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 327 al. 1) Cod Penal, așa după cum nu a demonstrat nici cauzarea unor daune în proporții considerabile părții vătămate XXXXX. Or, pertinente la caz va reține instanța declarațiile ultimului făcute în ședința de judecată prin care indică la lipsa pretențiilor față de XXXXX, atît de ordin material cît și moral, precum și ordonanța de încetare a urmăririi penale intentate la cererea lui XXXXX pe faptul sustragerii bunurilor la data de XXXXXXXXXX de către XXXXXX, pe motivul împăcării părților.

Reține instanța că relevant la caz este și faptul că, latura obiectivă, elementul material al faptei de abuz de putere sau abuz serviciu se realizează prin folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, care constă în acțiunea sau inacțiunea, contrară intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Mai frecvent, elementul material se realizează prin acțiuni. Atât acțiunea, cât și inacțiunea trebuie să se refere la situația de serviciu a funcționarului public și să decurgă din exercitarea atribuțiilor de serviciu - fiind circumscrise nu numai obligațiile de serviciu în sens restrîns ale funcționarului, dar și drepturile lui, de altfel, aceste două elemente sunt indispensabile pentru determinarea atribuțiilor și în cele din urmă a competenței funcționarului.

Astfel, instanța atestă că latura obiectivă a abuzului de serviciu se realizează printr-o acțiune în cazul îndeplinirii defectuoase a unui act sau printr-o inacțiune în cazul neîndeplinirii unui act care urma să fie îndeplinit.

În speță inculpatul era obligat să înregistreze comunicările despre infracțiuni în ordinea instituită de „Instrucțiunea privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni”, aprobat prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008, cu toate acestea inculpatul nu a înregistrat plîngerile și nu a anunțat Unitatea de Gardă a IP Edineț, pentru ca infracțiunea să fie luată la evidență în R-II a IP Edineț.

Totodată, reține instanța că, acțiunea dată, deși s-a realizat, nu influențează situația de drept atîta timp cît nu este demonstrat caracterul considerabil al prejudiciului cauzat în urma acțiunilor lui XXXXXXXX.

Or, necesită de reflectat și de luat în seamă că, abuzul de putere sau abuzul de serviciu, fiind o infracțiune de rezultat, prevede survenirea unor urmări prejudiciabile în formă de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, iar în cazul în care acestea nu au fost stabilite, persoana cu funcție de răspundere poate fi supusă răspunderii contravenționale, sau - după caz - răspunderii disciplinare.

Notoriu este și faptul că, daunele în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice reprezintă un semn definitoriu privind existența infracțiunii de abuz de putere sau abuz de serviciu. Expresia daune în proporții considerabile vizează: 1) interesele publice sau 2) drepturile și interesele ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Legiuitorul nu arată în mod explicit căror interese publice li se aduc daune, dar indică limpede proporțiile considerabile ale acestora. Astfel, interesele publice invocă un tratament larg - tot care potrivit legii privește autoritățile publice, instituțiile publice, întreprinderile publice, adică *res publicus* - administrarea, folosirea și exploatarea bunurilor de proprietate publică, prestarea serviciilor de interes public, managementul public. Prin urmare daunele aduse intereselor publice prin infracțiunea de abuz de putere sau abuz de serviciu pot fi atît de ordin patrimonial, care potrivit practicii judiciare sunt cele mai frecvente, cât și nepatrimoniale.

În acest caz, se impune a fi accentuat faptul că, organul de urmărire penală nu a administrat și prezentat careva date probante în conformitate cu prevederile art. 101 CPP, care ar demonstra existența daunei materiale patrimoniale, dar și nepatrimoniale cauzate intereselor publice, or, știrbirea imaginii poliției are loc în situația în care prin acțiunile abuzive ale infractorului este periclitată puternic încrederea oamenilor în urma unei fapte ce denigrează autoritatea unei instituții, ceea ce în cazul de față nu s-a adevărit.

Instanța de judecată mai scoate în evidență că, existența infracțiunii de abuz de putere sau abuz de serviciu presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta abuzivă a persoanei cu funcție de răspundere și urmările prejudiciabile; abuzul de putere sau abuzul de serviciu al persoanei cu funcție de răspundere se consideră săvârșit numai în cadrul exercitării atribuțiilor funcționale, în caz contrar răspunderea survine conform altor norme penale.

Deși în cazul dat fapta incriminată lui XXXX a fost comisă în cadrul exercitării de către acesta a atribuțiilor de serviciu iar inacțiunea reținută la XXXXX prin înaintarea învinuirii aduse intra în atribuțiile de serviciu ale ultimului, nu s-a stabilit legătura de cauzalitate dintre abuzul de serviciu și presupusul prejudiciu invocat de acuzare sub forma daunelor în proporții considerabile, cauzat intereselor publice și a drepturilor și intereselor persoanelor fizice sau juridice, or, în respectivul caz, nu s-a efectuat nici o acțiune care ar preceda asemenea urmări, iar XXXXX, recunoscut de către acuzatorul de stat ca fiind acea persoană căreia i-au fost aduse daune în proporții considerabile, în ședința de judecată a indicat la lipsa cărorva pretenții față de XXXXX.

Mai mult ca atît, va reitera instanța că latura subiectivă a infracțiunii de abuz de putere sau abuz de serviciu presupune săvârșirea faptei cu vinovăție sub forma intenției directe, persoana cu funcție de răspundere acționînd din interes material sau din alte interese personale. Prin „*alte interese personale*” se are în vedere exclusiv năzuința obținerii unor avantaje nepatrimoniale, cum ar fi avansarea

în carieră, camuflarea „gafelor” comise în serviciu sau a lipsei de profesionalism a făptuitorului. În cazurile în care persoana cu funcție de răspundere a comis abuz de serviciu, dar nu a făcut-o din interese materiale ori din alte interese personale, în cazul de față intenția inculpatului fiind de natură să ofere posibilitatea părților de a-și soluționa litigiul pe cale amiabilă, faptul fiind constatat în ședința de judecată, instanța nu va reține daunele produse ca fiind considerabile.

Înaintând învinuirea, procurorul a omis să țină cont că, interesele generale ale societății, încălcarea drepturilor constituționale ale cetățenilor, crearea obstacolelor sau tulburărilor în activitatea organelor puterii și a altor instituții publice, încălcarea ordinii de drept, tănuirea infracțiunilor săvârșite etc. sunt considerate obiective asupra cărora se orientează acțiunile de cauzare de daune în proporții considerabile intereselor publice, în cazul lui XXXXXX nu se constată a fi prezente aceste scopuri, or, motivul este un element obligatoriu al acestei infracțiuni care poate fi material sau poate urmări alt interes personal, din care cauză acțiunile inculpatului nu cad sub incidența prevederilor art. 327 Cod Penal.

Nu în ultimul rând, urmează de axat și pe faptul că, interesul personal reținut în cazul lui XXXXXX la comiterea faptei de abuz de serviciu, și anume *uşurarea activității sale și neîregistrarea oficială a plîngerii lui XXXXXX prin oferirea posibilității părților de a soluționa litigiul benevol și ca urmare de a se împăca*, nu poate fi considerat ca fiind considerabil, de vreme ce cauza penală intentată pe faptul furtului, s-a finisat cu emiterea unei ordonanțe de încetare a urmăririi penale pe motiv de împăcare a părților.

În cele din urmă, instanța de judecată ajunge la ferma convingere că acțiunile lui XXXXXXXX nu se încadrează în baza legii penale, după cum s-a incriminat de către organul de urmărire penală, astfel ca acțiunile lui XXXXXXXX să cadă sub incidența normei contravenționale prevăzute de art. 312 din Cod contravențional.

În conformitate cu prevederile art. 391 al. 1) pct. 6) și al. 2) Cod de Procedură Penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală. În cazul prevăzut în art. 332 al. 2), instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii contravenționale prevăzute în Codul Contravențional al Republicii Moldova.

Conform cerințelor art. 332 alin. 2) Cod de Procedură Penală, „în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova”.

Astfel, conform dispoziției art. 461 din Codul Contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445, instanța încetează procesul contravențional, iar potrivit prevederilor art. 441 al. 1) lit. “b” din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 3 alin. 3), art. 4 al. 3), art. 20-31.

În concordanță cu dispoziția art. 26 lit. “d” Codul contravențional, înlăturarea răspunderii contravenționale pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției are loc în cazul prescripției răspunderii contravenționale, iar conform art. 30 Cod Contravențional (în vigoare la data comiterii faptei), prescripția înlătură răspunderea contravențională, termenul de prescripție a răspunderii contravenționale fiind de 3 luni, care curge de la data săvârșirii contravenției.

Conform celor stabilite în cadrul ședinței de judecată, XXXXXX a comis contravenția prevăzută la art. 312 din Codul Contravențional la data de 15 decembrie 2015, avînd o continuitate la 29 decembrie 2015, iar examinarea cauzei și pronunțarea sentinței are loc la 19 iunie 2017, fiind astfel o situație care impune de apreciat că de la data comiterii contravenției de către XXXXXX și până la data examinării de către instanță a cauzei contravenționale și adoptării sentinței a expirat un interval de timp mai bine de 1 an și 6 luni, iar în asemenea împrejurări a intervenit prescripția care înlătură răspunderea contravențională.

În încheiere, cu referire la cele enunțate supra și luând în considerare că de la data săvârșirii contravenției de către XXXXXXXX și până la data adoptării sentinței s-a scurs o perioadă de timp mai mare de 1 an și 6 luni, prin prisma art. 462 al.5) lit. “a” din Codul contravențional, care impune ca în atare situație dispozitivul să cuprindă doar soluția privind încetarea procesului contravențional, instanța de judecată va înceta procesul penal în cauza privind învinuirea pe XXXXXXXX de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 al. 1) Cod Penal, din motivul că fapta constituie o contravenție și, corespunzător, va înceta procesul contravențional în privința lui XXXXXX, pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 312 din Codul contravențional, în legătură cu prescripția răspunderii contravenționale, or, prescripția înlătură răspunderea contravențională pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției.

Vis-a-vis de argumentele inculpatului XXXXXX cum că nu se consideră vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, această afirmație nu echivalează cu achitarea, de vreme ce probele administrate și prezentate de către acuzatorul de stat, apoi examinate în cadrul judecării cauzei penale, confirmă cu convingere și fără ambiguități vinovăția acestuia în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 312 din Codul Contravențional, iar raționamentele aduse în sprijinul acestor afirmații au un scop de a evita răspunderea. Or explicațiile martorilor din ședința de judecată, a părții vătămate, denotă comiterea faptei reținute de instanță în acțiunile sale. Mai mult ca atât, va reține instanța că însuși inculpatul XXXXXXXX în declarațiile sale referitor la învinuirea adusă pe faptele comise la data de XXXXXXXXXX a confirmat că, posibil ar fi acționat mai puțin conform legii, însă conform omeniei. La acest subiect, va reține instanța că fiind investit cu exercitarea unor atribuții legale de ocrotire a drepturilor și interesele legitime ale cetățenilor, dînsul era obligat să înregistreze cererea, chiar și în cazul în care aceasta ar fi fost depusă în mod verbal și ulterior, să investigheze cazul în limitele și în corespundere cu cadrul legal existent.

Cît privește fapta comisă de XXXXXX la data de XXXXXXXXXX, va reține instanța că acesta, în ședința de judecată, a negat faptul întîlnirii sale cu partea vătămată XXXXXX și mama acestuia în ziua respectivă, în centrul s. XXXXXXX, r-ul XXXX.

Contrar acestui fapt, va reține instanța că ultimul, fiind audiat în calitate de bănuît la etapa urmăririi penale, a confirmat faptul că, la data de XXXXXXXXXX, pe pragul primăriei s. XXXX, aproximativ în jurul orelor 11:00 de el s-a apropiat o femeie și o persoană de

gen masculin, locuitori ai s. XXXXX, care i-au comunicat, în limba rusă, privitor la taptul sustragerii unor piese de la un agregat de încărcare. Dînsul i-a întrebât privitor la faptul dacă ar cunoaște cine ar fi comis furtul, la care ultimii au confirmat că presupun că ar fi un vecin de-al lor, mai adăugînd că nu doresc să depună careva plîngere. La fel, a mai relatat XXXXXXXX, la momentul audierii sale în calitate de bănuit precum că cunoaște că între acele persoane, partea vătămată și bănuit ar fi fost duse careva discuții, fiindu-i comunicat de către XXXXXXX anterior că careva litigii pe motivul furtului denunțat nu mai există.

Ca urmare, instanța va aprecia critic declarațiile inculpatului făcute în ședința de judecată care neagă cu desăvîrșire faptul cărorva discuții la data de XXXXXXXXXX cu partea vătămată și mama acestuia pe faptul sustragerii, or declarațiile inculpatului din ședința de judecată vin în contradicție cu declarațiile făcute în calitate de bănuit, la fel, contravin întregului cumul de probe cercetate și analizat în ședința de judecată, care se coroborează între ele și dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în săvîrșirea faptei de abuz de serviciu, reglementat de art. 312 Cod Contravențional. Astfel, instanța va reține veridice declarațiile părții vătămate XXXXX, a martorilor XXXXX, XXXX și XXXX, făcute în ședința de judecată, or, acestea, corespund celor declarate la fața de urmărire penală și se includ în șirul logic al faptelor dovedite prin cumulul de probe cercetate în ședința de judecată.

Cît privește pledoariile avocatului care a militat pentru adoptarea unei sentințe de achitare, instanța de judecată ține să elucideze că sentința de achitare se adoptă numai în situațiile prevăzute la art. 390 din Codul de Procedură Penală, care nu se constată a fi prezente în cauza privindu-l pe XXXXXXX, pe cînd la caz, vinovăția de săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 312 din Codul contravențional privind abuzul de serviciu este coroborată cu desăvîrșire prin probele administrate și examinate în cadrul ședinței de judecată.

În cele din urmă, starea de fapt reținută și de drept apreciată duce la aceea ca, instanța de judecată să califice cu convingere acțiunile lui XXXXXXX conform art. 312 din Codul Contravențional, întrucît probele legal administrate și verificate de către instanță, care au fost detaliate mai sus, confirmă cu certitudine faptul comiterii contravenției.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de dispozițiile art.art. 26 lit. "d", 30, 395, art. 441 al. 1) lit. "b" și al. 2) Codul Contravențional, în conformitate cu prevederile art. 332 al. 2), art. art. 338 – 341, art. 382, art. art. 384 – 385, art. 391 alin. 1) pct. 6) și al. (2), art. art. 392 – 394, art.art. 396-397, art. 402 Cod de Procedură Penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

A înceta procesul penal în privința lui XXXXX pe art. 327 al. 1) Cod Penal, pe motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 312 Cod Contravențional.

A înceta procesul contravențional pornit în privința lui XXXXXXX născut la XXXX, în baza art. 312 Cod Contravențional din motivul prescripției răspunderii contravenționale.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Bălți, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătorei Edineț, sediul Central.

Președinte de ședință,

Judecător

Prisacari C.